

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ   คุณภาพชีวิตของเด็กสมองพิการ

ชื่อผู้เขียน   นางสาวพິงพิศ ศรีสืบ

สาขารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ :

อาจารย์รัตนา	พันธ์พานิช	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศรีตา	ธีระวัฒน์สกุล	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์กรรณิกา	วิทย์สุภากร	กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตของเด็กสมองพิการอายุแรกเกิด ถึง 6 ปี และศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิต ประชากรที่ศึกษา คือ เด็กสมองพิการอายุแรกเกิด ถึง 6 ปี ที่มารับบริการฟื้นฟูสมรรถภาพ ศูนย์ส่งเสริมพัฒนาการเด็กภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ ภาควิชาเวชศาสตร์ฟื้นฟู คณะแพทยศาสตร์ และภาควิชากายภาพบำบัด คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 33 คน และกลุ่มอ้างอิงเป็นเด็กปกติอายุเท่ากันที่มารับบริการในคลินิกเด็กดี โรงพยาบาลนครพิงค์ จำนวน 30 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้ดูแลเด็ก เพื่อวัดคุณภาพชีวิตด้วยแบบวัดระดับความสามารถของเด็ก ด้านการเคลื่อนไหว และการเรียนรู้ ซึ่งประยุกต์มาจากแบบวัดวีฟิม (WeeFIM) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ทดสอบความสัมพันธ์ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ การทดสอบความแตกต่างการจัดอันดับ (Kruskal-Wallis test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการศึกษาพบว่า คุณภาพชีวิตของเด็กสมองพิการ ที่วัดจากความสามารถโดยเฉลี่ยรวมทุกด้าน มีระดับต่ำกว่าเด็กปกติที่เป็นกลุ่มอ้างอิง โดยมีความสามารถเฉลี่ย 42.7 ± 30.4 คะแนน (พิสัยเท่ากับ 18-111 คะแนน) เปรียบเทียบกับความสามารถเฉลี่ย 93.3 ± 28.1 คะแนน (พิสัยเท่ากับ 20-126 คะแนน) โดยคะแนนความสามารถมากขึ้นเมื่ออายุเพิ่มขึ้น และคุณภาพชีวิตของเด็กสมองพิการมีความสัมพันธ์เชิงลบกับระดับความรุนแรงของภาวะสมองพิการ ($r = -0.35$, 95% CI: $-0.48, 0.67$) แต่ไม่พบความสัมพันธ์ ระหว่างคุณภาพชีวิตของเด็กสมองพิการ กับการศึกษา และอาชีพของมารดา

แบบวัดคุณภาพชีวิตที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ พบว่า สามารถแสดงระดับความพิการในเด็กไทยที่มีปัญหาทางพัฒนาการได้สอดคล้องตามจุดมุ่งหมายของแบบวัดวีฟิม (WeeFIM) ซึ่งสร้างขึ้นเพื่อวัดความสามารถช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวันของเด็กที่มีความพิการด้านต่าง ๆ และใช้บอกถึงความรุนแรงของความพิการในเด็ก

การวัดคุณภาพชีวิตของเด็กสมองพิการอาจใช้วิธีประเมินระดับความสามารถการช่วยเหลือตนเองด้วยเครื่องมือที่ได้รับการทดสอบความน่าเชื่อถือและเหมาะสมกับเด็กไทย จึงควรมีการศึกษาและพัฒนาแบบวัดหรือเครื่องมือดังกล่าว เพื่อให้ประเมินผลก่อน และหลังการฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กพิการ

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

Independent Study Title   Quality of Life of Cerebral Palsy Children

Author   Miss Puengpid Sriseub

Master of Public Health

Independent Study Examining Committee :

Lecturer Ratana	Panpanish	Chairperson
Asst. Prof. Sarita	Teerawatsakul	Member
Asst. Prof. Kannika	Vitsupakorn	Member

Abstract

A descriptive study aimed to examine the quality of life of children with cerebral palsy aged between at birth and 6 years. Factors associated with quality of life was also investigated. Thirty three cerebral palsy children, attending at the rehabilitation clinics of the Northern Child Development Centre, Faculty of Medicine and Faculty of Associated Medical Sciences, Chiang Mai University were studied. Thirty children, as reference population, were from well-baby clinics of Nakormping Hospital. Caretakers were interviewed in order to evaluate quality of life of children using functional independence questionnaire, which developed and applied from Functional Independence Measure for Children (WeeFIM). Data were analysed and presented using descriptive statistics, correlation coefficient, Kruskal-Wallis test and One-way ANOVA.

The results showed that the quality of life of cerebral palsy children was lower than the reference group, with the mean total functional score of 42.7 ± 30.4 (range =18-111) compared to 93.3 ± 28.1 (range 20-126) respectively. The functional score of children got higher as the age increased. The quality of life was significantly negative correlated to disease severity ($r = -0.35$, 95% CI; -0.48, 0.67). There was no association between child's quality of life and mother's education and occupation. The instrument used in this study was feasibly describing the severity

of disease among Thai children with developmental disabilities and conformed to the WeeFIM of which purpose was for reflecting the degree of assistance a child required to complete daily activities and scoring the child's disability severity.

Quality of life of cerebral palsy children may be measured by administering functional independent measure which has been tested for reliability, validity and practicability for Thai children. Further research and development are needed to improve such instruments suitable for evaluating the functional status of disabled children.

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University